

Elfizetési árak:
 Egész évre 10.— Ft
 Félévre 5.—
 Negyedévre 2.50
 Egy hóra 1.—
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
 Főpiac, a város-
 házzal szemben.
Hirdetések:
 Egy hasáboljott
 soronként 5 kr-ával
 számítottatnak.

Még egyszer a kvóta.

— június 16.

Csattanós volt az a hatás, melylyel Ausztria egész államgépézete az egész vonalon egyszerre csak megállt. Mint mikor a kazán szétrobban; egy nagy dörrenés s aztán mozdulatlanul áll a szegény halottóriás. Még két nappal ezelőtt jókedvűen beszélünk a közgazdasági kiegyezés esélyeiről, a nyelvrendelet visszavonására is gondoltunk egy ideig s a két kvóta-küldöttség, úgy látszott, egymás karjaiba borul, mert ki lett mondva a megváltó ige, konstataálták az előzékenységet és lehetségesnek tartották a megegyezést. Ekkor egyet lökött az osztrák államgépézet, egyik főalkatrésze eltörött és most ismét itt fekszik a béna óriás.

És minő feltűnéssel vezették be az új politikai tespedést. Az osztrák kvótabizottság is gondoskodott a csattanós hatásról, mely arra indította a magyar minisztereket, hogy rögtön visszatérjenek Budapestre. Mikor minden a legjobb menetben volt, 39%-os kvóta követelésével állt elő az osztrák küldöttség, mire Lukács László pénzügyminiszter a faképnél hagyta őket, Bánffy meg olyan formán nyilatkozott, hogy az osztrák követelés még csak nem is diszkutálható. Magyar kormánytól ilyet

várni annyi, mint Magyarország érdekeinek elárulását várni tőle s erre ebben a kabinetben minisztert, ebben az országgyűlési többségben képviselőt találni nem lehet. Ez volt az egyedül lehetséges válasz, melyet báró Bánffy és Lukács az osztrák küldöttség esztelen követelésére adhatott s mely a nevezett miniszterek elutazásában jutott kifejezésre. És ezzel a határozott felelettel báró Bánffy egy boszorkánynyomástól szabadította meg a nemzetet, mely ismét könnyebben lélezkzik és látja, hogy érdekeit be sületesen és erőteljesen védik.

A csattanás második eleme a birodalmi tanács feloszlata volt, ami zárulás és anélkül történt, hogy gróf Thun felelt volna a gráci ügyben tett interpellációra. Ezt az intézkedést általánosan várták ugyan, de 24 órával később. Ujabb botrányoktól félték s ezért történt az elnapolás bizonytalan időre, talán szeptemberre. De ez az intézkedés jogos, mert az elnapolt birodalmi tanács nem képes a nép előtt oly mélyen kompromittálni a parlamentárizmust, mint az ülésező tette.

És a nyelvrendeletes és nemzetiségi gyűlöletes osztrák tohuna-bohu teljes illusztrációjához járult még egy csattanás, — a brünni Palacky ünnep. A 100.000 lakossal bíró morva főváros a Palacky-

ünnepre készült, mert ott a lakosok többsége, munkások és iparosok szláv érzelműek és az uniót kívánják Csehországgal. A gyárosok, kereskedők és hivatalnokok németek. Az ünnepre a brünniek meghívták a prágai kihágások óta inkább hirhéd, mint híres prágai polgármestert, Podlipny urat és zenével és zászlókkal eléje utaztak. A németek azonban megszállták az utat, záptojásokkal megdobálták a cseheket, egy jól sikerült macskazenével megzavarták a cseh muzikusokat, vasfazekakon doboltak és a „Die Wacht am Rhein“-t énekelték hozzá. Természetesen akezióba léptek a furkós botok is, bevert fejek és eltört végtagok emelték az ünnep díszét, mignem a mentőtársaság vett szerető ápolásba jóbarátot és ellenséget. A felizgatott esőcsélék szintén nem engedte a maga jogát; a csehek beverték a németek ablakjait, amiért aztán a németek a csehek ablakjain regesszálták magukat. Volt püfölés, rombolás, német és cseh lányok egymás hajába estek, a sebesüléseknek se szere, se száma nem volt, míg végre Podlipny polgármester ur gyanus esendben elutazott.

Igy oldják meg Ausztriában a nyelvkérdést és a legerősebb ütések, melyek ezeknél a fejtegetéseknél nagy számmal fordulnak elő, mégis csak a közgazdasági

TÁRCZA.

Elcserélt levelek.

Írta: James Wilson.

A mikor Elmwoodban leszálltam a vasuti kocsiról, legnagyobb bosszuságomra, meggyőződtem róla, hogy nincs ott a koci, mely Torringtonékhoz vigyen. A kapus, a kit megkérdeztem, azt beszélte, hogy az a koci egy urat vitt be, ki a három órai vonattal érkezett. Ez a felvilágosítás még inkább növelte meglepetésemet. Teljesen formászerű meghívást kaptam Torringtonéktól ebédre és mégis meg kell elégednem egy végelgyengülésben szenvedő bérkocsival, míg előttem egy más valakit vittek el a Torringtonék kényelmes kocsiján. Az egész uton mindig csak az érthetetlen eseményen törtem a fejem. Helyzetem kellemetlen voltát növelte az a körülmény, hogy az ebéd ideje közelgett s én nagyon éhes voltam. Kocsim jobbra-balra dülöngve, végighaladt a rossz, rázós uton, egyenesen a Torringtonék házához.

Torrington Mária a kapuban fogadott és hangja, a mikor szólt hozzám, némi zavart árult el, bárha nagyon is igyekezett azt rejtegetni.

— Nagyon örülök, hogy viszontlát-

hatom, — így szólt — és nagyon kellemesen lepett meg, hogy eljött.

— Meglepte? — kérdeztem esodálkozva. — Hát a kisasszony nem tudta, hogy jövök?

— Igen, de — szólt hebegve. — De hogy már olyan késő van, már nem hitük, hogy eljön. Robson, vezesse Blank urat szobájába.

Ekkor a sötétben feltűnt egy magas alak, a ki felém közelgett, megragadta a kezemet és erőteljes hangon megszólított:

— Hollah, öreg, csakhogy magát is megláthatom újra!

— Hogyan? Brooks? — szóltam. — Nagyon örülök a találkozásnak.

Az ám, nagyon örültem a találkozásnak azzal az emberrel, ki két év óta ugyanazon díjért versenyez, a Mária kezéért! Különös hazugság! A mikor egyedül voltam a szobámban, veszettül dobantottam bosszuságomban a lábammal és oly hevesen nyitottam fel a bőröndömet, hogy a tartalma szétrebbent a szélrózsa minden irányában. Kegyetlennek mondtam Máriát, a miért vetélytársammal együtt hívott meg őt diadallal vezették a házba, engem meg rábíztak egy rozoga bérkocsira. Reszkettem a dühtől és megfeledkeztem még arról is, hogy hol vagyok. A mikor aztán a család előtt meg-

jelentem a szalonban, észrevettem, hogy nem fészülködtem meg és cipőt sem váltottam. Beláttam azt is, hogy hanyag külsőmmel nagyon is elütöttem a kifogástalanul öltözött Brooks urtól.

— Nagyon örülünk, hogy viszontláthatjuk, — szólt Torringtonné, Mária anyja, igen lekötöző hangon. — Annál is inkább, mert azt hittük...

Mária szemrehányó pilantást vett az édes anyjára s a jó öreg hölgy ijedten hallgatott el, majd hebegve hozzátette:

— Már attól féltünk, hogy nem jön el.

Az ebéd alatt különféle megjegyzésekből megtudtam, milyen meglepetést keltett jöttöm és föltettem magamban, hogy amint erre alkalom kínálkoznék, magyarázatot kérem ennek Máriától. Ebéd után, a parkban sétálva, rátértem a dologra.

— Magyarázza meg nekem, kisasszony, mint értelmezem a meglepetést, melyet jöttöm önben s kedves mamájában keltett?

— Azt hiszem, volt okunk a meglepetésre! — felelt Mária hidegen.

— Volt okuk? — szóltam esodálkozva. — Csütörtökön érkezett ő nagysága meghívása s én elfogadtam azt.

kiegyezést érik és bizony az összes erők legnagyobb megfeszítésére lesz szükség, hogy itt végre rendet lehessen csinálni.

— **A főrendiház elnöksége** Tóth Vilmos halálával megüresedvén, politikai körökben megindultak már új elnök személyére vonatkozó jelölések. Mint hírlik, a kormány legkomolyabb jelöltje: gróf Szapáry Gyula, ki már Tóth kinevezése előtt is aspirált e diszes méltóságra.

— **A képviselőház mentelmi bizottsága** tegnapi Ház elő terjesztett jelentésében következőleg nyilatkozik a Lepsényi Miklós mentelmi jogának állítólagos megsértését illető bejelentésről:

A képviselőház állandó gyakorlata igazolja, hogy a Ház egyes képviselőikön ejtett sérelmeket csak akkor tette országos ügygő, midőn a sérelem minden kétséget kizárólag a képviselő hivatásával állott kapcsolatban és sértette a képviselőnek közjogunk által biztosított függetlenségét. Minthogy pedig a fejforgó esetben a bizottság az előtte tett nyilatkozatokból s a tényállás mérlegeléséből azon meggyőződésre jutott, hogy a Lepsényi képviselő ellen intézett támadás és bántalmazás az ő képviselői működésével összefüggésben nem áll, hanem ellene mint a „Néplap” szerkesztője ellen volt irányítva; minthogy a képviselői mentelmi jognak a képviselőház állandó gyakorlata által fogalma alá nem esik oly esemény vagy támadás, mely nem azzal a szándékkal lett a képviselő ellen intézve, hogy őt törvényhozói teendőinek gyakorlatában akadályozza, vagy a Házban tanúsított magatartás megtörése gyanúját szolgálja: mindezeknél fogva — a bizottság összes szavazataival egy ellen abban állapodott meg, miszerint a bejelentett ügyben a mentelmi jog megsértésének esetét főnforogni nem látja s ez ügyben további intézkedés megtételét szükségesnek nem látja.

— **Orvosok a belügyminiszternél.** Az ezredéves egészségügyi kongresszusnak egy küldöttsége tisztelgett ma Perczel Dezső belügyminiszternél Korányi Frigyes vezetésével. A küldöttség átnyújtotta a belügyminiszternek a kongresszus jelen-

tését és egyszersmind megköszönte neki, hogy elvállalta volt a kongresszus védnökségét. A miniszter megköszönte a küldöttség figyelmét.

— **Zavargások Ausztriában.** Az osztrák lengyelklub tegnap este tartott ülésén, a melyen a galicziai antiszemita zavargásokkal foglalkozott, egyhangulag a következő határozatot hozta:

A lengyelklub a legnagyobb fölháborodással itéli el a fölforgató kihágásokat, a melyek nagy ártalmára vannak az országnak. Midőn a lengyelklub elismeri Pininszki helytartó erélyes tevékenységét, egyúttal megbizva elnökségét, hogy a miniszterelnököt, mint a belügyminiszterium vezetőjét, valamint az igazságügyminisztert keresse meg, hogy támogassák erélyesen a galicziai helytartó tevékenységét, hogy teljes erővel léphessen föl a fölforgató zavargások ellen.

Országgyűlés.

Budapest, június 15.

Semidt Gyula, a mentelmi bizottság referense, bejelentette, hogy a mentelmi bizottság a Lepsényi-esetben a mentelmi jog megsértését nem látja. Az Olay és Piehler botja nem érte a Lepsényi páter immunitását, holott a jó néppártiak mindenáron a sérthetlenségére szerették volna átmagyarázni azokat az ütlegeteket, amiket Lepsényi — a hátára kapott.

Még Pulszky Ágoston terjesztette be a boritaladóra vonatkozó bizottsági jelentést, azután áttérhettek a napirendre és Komjáthy Béla megkezdte a szónoklatát, amelyről még tegnap kivallotta, hogy terjedelmes lesz.

Igazat mondott. Hosszunak hosszú volt az oráció. Egyik negyedóra a másik után pergett el és Komjáthy még mindig nem érkezett el „beszédje tulajdonképeni tárgyához”. A közös vámterület ellen beszélt és felolvasott egy jókora kötetre való statisztikát. A párthívei vagy tizen esendben ültek körülötte, de nagy figyelemmel hallgatta az öreg Juriss Mihály, a fekete-hajú, agg privigyei plébános, a ki, mióta egy pár hónap előtt szélütés érte, ma jelent meg először a Házban. Nyoma sem

igen látszik rajta a kemény betegségnek: még — meg se öszült bele a haja.

Dél lett közben és Komjáthy szerencsésen elérkezett a beszéde végéhez. Az öreg Madarász József lelkes helyeslése közben jelentette ki, hogy nem járul a javaslatokhoz.

Kullmann János a jobboldalról adta elő megjegyzéseit. Hibáztatja a sörtermelésre vonatkozó törvényeinket és panaszkodik a felett, hogy a vidéki sörgyárak nem prosperálnak.

Majd Polónyi beszélt és beszéde folyamán azt mondotta, hogy a városok és törvényhatóságok jövedelmi kimutatásait célszerűen állítják össze. Ezt a miniszterelnök szó nélkül nem hagyhatta. Meglehetősen izgatottan állt szólásra:

— Polónyi Géza ur több ízben megcselekedte azt, hogy a legerfidebb módon olyan kérdésekkel állott itt elő, amelyeknek egyetlen alapja a sértő szándék volt. Én Polónyi urral, se a véleményével, se a szándékaival nem törődöm a legcsekélyebb mértékben sem; de e helyütt egy pillanatig se tűrhetem szó nélkül azt, hogy egy képviselő, még ha az Polónyi ur is, azzal gyanúsítsa meg a városok törvényhatóságait, hogy ezek érdekből meghamisítják a kimutatásuk mérlegeit. Ezt a gyanúsítást visszautasítom!

A jobboldal dörgő helyesléssel honorálta az erélyes választ, amelynek egy-egy kemény mondása viharzásba hozta a hegyet.

Polónyi, akit zuzó erővel ért ez a válasz, sápadtan ugrott fel, egy nagyot — fenyegetődött és azután kijelentette, hogy majd ő is üt — alkalimlag.

— Nem maradok adós! bugta öblösen.

A miniszterelnök újra felállt.

— A Polónyi ur fenyegetéseire — mondotta egy könnyed kezlegyintéssel — nem akarok reflektálni Arról meg lehet győződve ő maga is, hogy én se tőle, se mástól nem félek; nem félttem soha és félni nem is fogok. Amit mondok, vagy teszek, azért mindenkor helyt állok. Engem tehát Polónyi ur hiába ijesztget. De az ellen mégis tiltakoznom kell, hogy Polónyi ur azt a vádat, amely most kényelmetlen neki, — egyszerűen rám akarja átjátszani.

... Félbeszakították a tárgyalást, mert a kultuszminiszter válasza követke-

— Ön lemondott — szölt Mária oly hangon, mely nem türt ellenmondást; — így sürgönyöztem aztán mr. Brooks-nak. Láthatja, milyen kinos helyzetbe hozott megjelenése. Csak nom adhattam értésére Brooks-nak, hogy őt csak végszükségben hívtam meg.

Megálltunk és Mária rám nézett. Az egyik ablakon a lámpa fénye arcára vetette sugarát és én abban a súlyos szemrehányás kifejezését láttam.

— Mindig nagyon örültünk, ha láthattuk, de ez egyszer nagy zavarba hozott bennünket az érkezése.

— De hiszen elfogadtam a meghívást — feleltem határozottan.

— Az ön levele egyszerűen így szólt: „Nagyon sajnálom, hogy egy fontos üzleti ügy megakadályoz.”

Hangos kacajra fakadtam.

— Miért nevet? Én igazán semmi nevetni valót nem találok a dologban.

— Nos, kedves kisasszony, én vagyok a hibás és most már sejtem a félreértés okát. Csütörtökön érkezett ő nagyságának ebédre szóló meghívása. Ugyane nap délutánjára fontos tanácskozásom lett volna az ügyvédemmel s lehetetlenség volt idejében elérnem az Elmwoodba induló vonatot. Elhatároztam hát, hogy megkísérlem a tanácskozás elhalasztását. Hamarosan megirtam önnek két levelet; az egyikben elfogadtam a meghívást, a má-

sikban pedig lemondtam; mind a kettőt bevittem a városba és miután sikerült az ügyvédemtől halasztást nyernem, feladtam azt a levelet, amelyben jöttömet jelzem.

— Ön elcsereelte hát a leveleket s nem azt küldte el, amelyet kellett volna?

Könnyed mosoly derítette fel egy pillanatra vonásait, de mihamar ismét felöltötték a komor jellegüket. Elfordult tőlem és büszke tartással haladt a ház felé, míg én úgy mentem utána, mint aki a felhőkből pottyant alá.

Másnap reggel a könyvtárszoba ablakából láttam, mint halad Mária és Brooks, beszélgetésbe mélyedve, a tő felé. Ideges nyugtalanság vett erőt rajtam és kisiettem a friss levegőre.

Czélátalanul haladtam a parkon keresztül, a buja pázsit hosszában, midőn az egyik hűs fason keresztül hirtelen két alakot pillantottam meg.

— Mária — szölt Brooks sürgető hangon — immár egy egész éve várom a válaszát. Gyakran a reményeim már . . .

Füttentettem a kutyámnak, mely ott ugrándozott mellettem és miután Mária és kísérője hirtelen megfordultak, elkiáltottam magam: „Halloh!”

Egy pillanatig kölesönös megdöbbenéssel néztünk egymásra. Mária törte meg elsőnek a csendet és erősen rám nézve, így szólt:

— Ön bizonyára hallotta, hogy Dick Brooks ur épp e pillanatban kérte meg a kezemet?

— Ezredszer — szölt Brooks.

Nem tudtam elfojtani mosolyomat a férfi zavara miatt, de hamarosan visszanyertem előbbi komolyságomat.

— Ön is kérte tőlem az igent! — szölt Mária oly hidegséggel, mely megdöbentett.

— Igen, — feleltem én, — még pedig ismételtén.

— Miután mindketten igen kedves barátaim nekem, nehezen esik a választás. Tegnapi váratlan érkezése, Blank ur, egy eszmét keltett föl bennem.

Feszült figyelemmel hallgattuk.

— Egy régi közmondás szerint a házasság olyan, mint a szerenesejáték. Ha oly szivesek lesznek, hogy meghallgatn ak előadom tervemet.

— A fej vagy irás döntsön talán a sorsunk fölött? — kerdeztem én.

— Oh, nem az. Ma délután megírok két levelet, az egyikben lesz az igen, a másikban a lemondás. Összekeverem, megcizmezem és elküldöm a leveleket és holnap reggel önök tudni fogják, mi sors vár rájuk.

Hosszas hallgatás követte a szavakat. Mária fölváltva nézett ránk, végre komolyan szólt:

— Elfogadják tervemet?

zett a napirenden Molnár apát interpellációjára, a gutai kisdédóvoda ügyében, a honnan a zsidó vallású lakosok el akarják — szerint — távolíttatni a feszületet.

A minden tekintetben megnyugtató választ — Molnár apát ellenkező véleménye daczára is — helyeslőleg nagy többség vette tudomásul.

Holnap folytatják a tárgyalást.

A folyosón még egy új szenzáció izgalma várta a honatyákat. Polónyi Géza provokáltatta a miniszterelnököt. Mozgalmas élet támadt erre az előcsarnokban és már három felé járt az óra, mikor az utolsó csoportok elhagyták a Házát.

Előkészületek a tanárgyülésre.

Debreczen, június 16.

Az országos középiskolai tanáregyesület debreczeni gyűlésére serényen készül a rendező bizottság. Tegnap délután előbb a szállásoló albizottság, azután pedig a központi bizottság ülésezett. Az utóbbi értekezleten Simonffy Imre polgármester elnököt, s az albizottságok tettek jelentést eddigi tevékenységükről, javaslataikat mind elfogadván s intézkedéseiket helyeslőleg tudomásul vevén a központi bizottság.

Tegnapig száztizenketten jelentették be részvétőket a gyűlésre. A vendégek közt 15 nő van. Száznegyven a hortobágyi, hatvan pedig a nagybányai kirándulásra is jelentkeztek.

A kirándulást rendező bizottság elnöke Sziemeth Károly és jegyzője Harmath Gergely előterjesztették a két turista ut programját. A központi bizottság a július 6-án rendezendő hortobágyi kirándulásra vonatkozólag elfogadta azt a javaslatot, hogy a kimenés III. osztályu kocsiból alakítandó különvonaton, a visszajövetel pedig a rendes délutáni vonattal történjék, a melyhez a kirándulók kocsijai hozzá fognak kapcsolni. Ennek azon előnye van, hogy a reggel 8 órakor induló különvonaton egy menetjegy, ha legalább 197 utas lesz, 50 krba kerül, visszajövetel pedig féláru kedvezményes jegy válható. A kiránduló társasághoz nem közgyűlési tagok is csatlakozhatnak, ha lefizetik a menetjegy, a hortobágyi pusztán teendő kocsikörut és az ebéd árát, amely később

fog megállapíttatni. Erre nézve a bizottság felhívást intéz a közönséghez. A vendégek ellátása költségei fedezésére a kirándulási bizottság pausalét kap a központi bizottságtól. Nagybányára a társaság jul. 7-én hajnalban indul.

A vendégfogadó és vendéglátó albizottság működéséről Márk Endre elnök számolt be, előterjesztvén az általunk már előbb ismertett programot, amelyhez ezuttal nincs egyéb hozzátenni valónk, csak az, hogy úgy Bikában július 4-én, mint az Angol Királynőben július 5-én rendezendő banketten nem közgyűlési tagok 3 frtos jegy váltása mellett vehetnek részt. Ezen összegbe az ebéd árán kívül bele van számítva a cigány díjazása és 2-2 db. finomabb minőségű szivar és cigaretta, mely minden terítékhez jár. Az első napi ebédet a város, a második napit az ev. ref. egyház és a kollegium költségén rendezik. Egyébiránt a vendéglátás kiadásai fedezéséhez az izr. hitközség és a r. kath. egyház is hozzájárulnak 50—50 frttal.

A szállásoló albizottság előkészületeiről Oláh Károly tanácsnok jelentett.

Ez ideig magánosok még csak 67 vendég elszállásolására ajánltak fel szobát. Am reméljük, hogy ezt a számot jun. 20-áig megháromszorozza a debreczeni polgárság vendégszeretete. A bizottság szükség esetén az előkelőbb szállodákhoz, az Andaházi Szilágyi intézethez, az orsz. tanítói árvaházhoz, a vasuti állomáshoz és az ev. ref. felsőbb leányiskola internátusához folyamodik, amelyeknek vezetői mintegy 140—150 vendég elszállásolását hajlandók biztosítani.

Az albizottság egyéb gyakorlati intézkedését élénk tetszéssel fogadta el a központ. Ilyen például az, hogy az érkezés napján elszállásoló iroda működik az állomásnál s hogy az albizottság az akadémiák polgárait is segítségül kéri.

Végül a sajtóügyi bizottság részéről jelentette Dóczy Imre elnök, hogy a város ismertetése pár nap múlva kikerül a sajtó alul. A mellékletül szolgáló térkép is megérkezett. Hamarosan felküldik az érdekes kis monografiát 1600 példányban Budapestre, s onnan expedíálják majd el a tanáregyesület tagjaihoz.

— Semmi kifogásom sem lehet elene, — szóltam.

— Nekem sem, — volt Brooks válasza.

Másnap már korán reggel a városban voltam. A legpontosabban elkészültem a napitervekkkel. Nyolcz órakor jön a levélhordó és pontban kilencz órakor indul a vonat Elmwoodba. Feltéve, hogy a levélnek kedvező a tartalma, még éppen annyi időm marad, hogy megreggelizzem és a vasúthoz siessek. Örömteli reményemben, két bőröndöt kezdtem megrakni ruhaneműekkel, mert hosszabb ideig szándékoztam Torringtonék házában időzni. A mikor elkészültem mindennel, a legjobb színekben állt előttem Mária-val való együttlétem, mert hogy én leszek a győztes, abban bizonyos voltam.

Heves kopogtatás az ajtómon felébresztett álmodozásomból és a mikor a kezemben tartottam a nagy, négyszögletes borítékot, melyen apró, szögletes vonásokkal az én nevem volt olvasható, egy belső hang hirtelen azt sugallta, hogy örömem nagyon is elhamarkodott volt. A levél rövid, nagyon rövid volt s egy tekintettel átfuthattam annak egész tartalmát.

Kétségbeesetten rogytam egy székre, eldobtam a végzetes levelet magamtól és mindegyre ismételttem magamban annak néhány szavát:

„Torrington Mária sajnálja, hogy egyéb kötelezettsége miatt, vissza kell utasítania ajánlatát.”

Hogy is tehettem így egyetlen kockára életem egész boldogságát: De most már nem használt a jajveszék. El kell mennem, el messzire, hogy tanuja ne legyen vetélytársam diadalának. Már a legközelebbi hajóval. — Nem ez csak nővelné vetélytársam diadaléretét. Abból mi sem lesz! Elhatároztam, hogy maradok.

Vajjon az olyan leány, a kinek van szíve — az olyan leány, ki érdemes arra, hogy szeressék — képes lett volna-e arra hogy úgy játszszejék a becsületes férfit szerelmével, mint a hogy azt Mária tette? Ó hát csak szivtelen és kaczer, egyéb semmi. Kezdtam lassankint boldognak érezni magamat, hogy én kaptam a lemondó levelet. Örömteli izgatottságban felugrottam a székéről, táncolva s dalolva futkostam a szobában. Bőröndömet a szoba egy sarkába dobtam úgy, hogy a tartalma széthullt a szobában.

Ujra kopogtattak az ajtómon és örömmel kitörésének vége szakadt. Egy küldőnc sürgőnyt hozott a számomra. Felbontottam s a következőket olvastam:

„Sajnálatos félreértés. A levelek elcserelődtek. Ön a hibás levelet kapta. Jöjjön — Mária.”

Óriási tűz a fővárosban.

A Thonet-udvar égése.

Budapest, június 16.

A fővárosnak egyik leghatalmasabb bérháza, a négy utcára nyíló Thonet-udvar ma reggel óta lángokban áll. Az óriási épület a belváros kellős közepén, a legszebb helyen fekszik. Főhomlokzata a vigadótérre néz s előtte terül a korzó kis paradicsoma, a vigadótéri kioszk. Az épület hátsó része a Wurm utcán szemben áll a tőzsdepalotával.

A tűzvész részletei ezek:

A négy emeletes óriási épület padlásán, a vigadó-tér és Mária Valéria-utca felőli részen támadt a tűz, mely a Duna mentén mindig fújó erős szélben hihetetlen gyorsasággal harapózott el a tetőzetten.

Kilencz óra után pár perczel vetették észre a tüzet s amire féltiz tájban a tűzoltóság kivonult, a lángok elterjedtek az épületnek mind a négy oldalán, úgy, hogy a tető megmentésére gondolni sem lehetett.

Valóságos tüztenger volt az egész épület felsőrése, melynek bámulatára a főváros minden részéből roppant közönség gyűlt össze. A padlásan levő butorok, ruhaneműek, könyvek és egyéb tárgyak mind elégték. A tűzoltóság munkája arra szorítkozott, hogy magát az épületet a leégéstől s a szomszédos házakat, köztük a vigadót és az erősen fenyegetett tőzsdepalotát a kigyuladástól megmentse. Ez a munkája sikerült is. Szerencsére volt elég víze s a padlás téglával volt kirakva, ami ellentállott annak, hogy a tűz a menyezeten át a negyedik emeleti lakásokba is behatoljon. A szomszédos házakra pedig a gőzfeeskendő egész záporoszt zuditott s így elhárított minden veszedelmet.

Vigasztaló a veszedelemben, hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt. A tűzvész okát még hivatalosan nem sikerült megállapítani. A házbeliek állítása szerint tegnap telefon munkások jártak a tetőn, akik munkaközben elejthettek valamely szikrát, amely egész éjjel lappangott és csak ma reggel ütött ki. Mások szerint valamelyik házbeli alkalmazott gyujthatta föl véletlenül a padlást. A ház tulajdonosait, a Thonet testvérek butorgyárosokat kár nem igen éri, de annál több kár éri a házbeli lakosokat, Petánovicsot, a pilzeni sörház gazdáját, a korzói kávéház tulajdonosát és a házban lakó dr. Landgráf fogorvost, akinek értékes könyvgyűjteménye a padlásan elpusztult. A házban van a török és az amerikai konzulátus helyisége s tömérdek bolt és üzleti iroda. Ezek egy darabig, míg a kiégett párkányokat lehordják, alkalmasint zárva maradnak. A tűzoltóság délre lokalizálta a tüzet és a központi őrség 12 órakor hazavonult.

A tűzvészről még a következőket jelenthetjük:

Budapest, június 16.

A tűzvésznel több tüzoltó kisebbrendű sérülést szenvedett, mikor a több métermázsás nagy kőpárkányzatok óriási robajjal leszakadoztak a folyosókat fedő üvegtetőzetre vagy az utcára. Minden pillanatban izzó vasdarabok, párkányzatok hullottak alá a magasból, ami növelte a veszélyt. Leszakadtak a telefon drótok is.

Sok kára van a délnémet gőzhajózási társaságnak is, amelynek óriási levéltára, írományraktára elhamvadt a padlásan.

A kár megközelíti a 200000 frtot.

Dankó Pista Debreczenben.

— június 16.

Dankó Pista, a szegedi nótafa hegedűje ma este megszólal az Angol királynő udvartartásában. A muzsikaszót az ő jól szervezett dalos társulatának éneke kíséri. Bizonyára megteik az udvartartás a szegedi cigány poeta tiszteletére. Nemcsak a poetaság érdemei révén érdemel támogatást Dankó Pista, hanem azon élvezetért is, amelyben az ő dalos társulata részesíti a közönséget.

Dankó Pista pályája érdekes és tanulságos. Atyja híres primás volt Szegeden, szintén Pistának hívták. A fiára nagyon duzzogott, mert mindig azt panaszkolta, hogy inkább elduzzogja, mint hegedűli a nótaikat.

— Nem is lesz belőle cigány, csak amolyan félur, — mondogatta a híres primás.

És beadta a fiát a piaristák gymnasiumába. Pistára a legjobb barátja sem foghatta rá, hogy kiválóan érdeklődött volna a könyvek iránt. A tantárgyak közül csak a rajzhoz mutatott hajlamot. Az iskolában Koczor János Szeged sz. kir. város jelenlegi nagytehetségű h. főkapitánya mellett ült, akivel aztán az egész tanóra alatt rajzolgattak. Koczor azért megtanulta a lecckeit is és eminens lett, de Dankó folyton hadi lábon állott a tanárokkal, akik semmiképp sem akarták respektálni művész hajlamait. A barna fiu ekkor pusztai képeket festett és szentül hitte, hogy híres piktor lesz belőle. Különböző Koczor János is hasonló ábrándokat szőtt. És az egyikből rendőrkapitány lett, a másikkól pedig országos nevű dalköltő. Mondják, ha valamely festmény előtt megállnak, mindkettőjük lelkére ráborul a melankólia és bánatosan sutogják.

— Mégis kár volt eldobni az esetet.

*

A magyar költő összes erényei és bánatával van telítve ez a cigány, akit a bohémvilág elnevezett szegedi nótafának, mert hisz az újabb dalköltemény nemes gyümölcsei ennek a magyar talajban termett fának a társadalom minden rétege által élvezett gyümölcsei.

A költőerények legszebbike: a jószívűség és jólelkűség nem engedik, hogy Dankó a nagy keservesen összejárt szott filléreiből egy kunyhót szerezzen, mert bohémzive ellágyulása nem engedi, hogy nyomorgó vagy könyező embert lásson maga körül anélkül, hogy ne igyekeznék a nyomort enyhíteni, a könyűt letörölni, még az utolsó garasával is.

Ezt használták ki leginkább a kiadók is, mert tudták, hogy, mint Petőfi és annyi más genie-nél, hiányzik az élet szekeérének kenőcse: a pénz; és köztudomású dolog, hogy azokért a nótaikért, amelyek széles e hazának minden zugában felhangzanak, mint a „Nem fuj a szél, nem forog a dorozsmai szélmalom, „Nyisd ki anyám a virágos ablakod, „Bíró uram, bíró uram“ stb-ért legfeljebb tíz forinttal szurták ki a szemét; ez az ő bánata, hogy a „Goldstein számi“ és „A vigéczek“ szerzői meg daskálkodnak a pénzben.

Tavaly, mikor itt járt a kollégiumban rögtönzött Petőfi-ünnepélyen a szobor előtt úgy rikatta a hegedűjét mintha talán még soha sem tudta érezte, hogy kinek muzsikál a két geuie, egyik szemével, a másik mélabus cigánytekintetével úgy néztek az égre, mintha légyottot adtak volna egymásnak, hogy ha már itt nem danolhattak együtt, kell még nekik találkoznok ott, ahol az angyalok karát is elnémitják a magyar dal édesen zengő melodiájával. Hej pedig ha ez a két ember

egy összeakasztotta volna a tengelyt, mi lett volna akkor?

Bármennyire becsülje is Dankó Pista az urat, azért az ő szemefénye a füstöképű cigány nem szereti, ha erre a népre valaki olyan hirnevet ruház, mint Wald Klára, ki is öntötte e feletti keserűségét egy népszerű műben a „Czigány szerelmé“ben.

Tavaly a Nagyerdőn a leveles felét sítálva megütötte a fülét az ottani malaez-banda játéka, amelybe bánatosan bömbölt bele néha-néha egy Istenverte nagy trombita, Pista lábai mintha gyökeret vertek volna, hátra vágta kalapját, nadrágzsebeibe mélyesztette kezeit és földre meresztett szemekkel hallgatta talán a legrosszabb cigánybanda nótaít, amelyek előtte ismeretlen, de tőzsgyökeres debreczeni magyar motívumait véste lelkébe és ki tudja melyik nóta fogamzott meg a leveles kurjantások közepett az ő teremő agyában.

Nem is jött volna el onnét, ha egy frissen sült cigánypecsenyével és egy darab kolbászszal el nem csaljuk oda, ahol a karcost mérik.

A késő utókor irigyelni fogja azokat, akik őt személyesen ismerték és akik őt játszani hallották.

Becsüljük meg tehát a genie-ét életében mikor még lelke velünk és értünk érez, mikor még a szive értünk és velünk dobog a szent czélért, a magyar dal dicsőségeért.

NAPI HIREK.

Dankó Pista hegedűje.

Dankó Pista hegedűjén
Sir a nóta.
Szerelmes szív epedése
Hangzik róla,
Mintha bele volna rakva
Tenger bánat,
Ugy zokogja: „Elszerették
A babámat!“

Dankó Pista hegedűjén
Sir a nóta!
Magyar ember kesergése
Hangzik róla.
Ugy kisírja a száraz fa
A keservet:
„Édes hazám! hova tünt el
A jó kedved?“

Dankó Pista hegedűje
Nótát terem!
Benne lakik a barátság,
A szerelem.
Onnan sir ki zugó árral
Sok keservünk,
Bánatos mult, melyet sirba
Eltemettünk.

Zengjen a hur, szálljon a dal
Fel az égig,
Hol a csillagfedett égbolt
Fénybe kéklik!
Zengje a dal mire szívünk
Régen áhit
Sirjon Dankó hegedűje
Még sokáig!

— Veresné Szathmáry Teréz ünnepeltetése. A debreczeni jótékony nőegyletnek emlékezetes ünnepe lesz folyó hó 26-án délelőtt tizenegy órakor a városháza tanácstermében. A nőegylet elnöknőjének Veresné Szathmáry Teréznek ekkor adják át ünnepélyesen a koronás arany érdemkeresztet, melylyel ő felsége a király kitüntette a jótékony terén szerzett maradandó érdemeiért. A jótékony nőegylet diszközgyűlésének programja a következő:

1. Hymnusz. Éneklé a Petőfi-dalkör.
2. A diszközgyűlés megnyitása Szabó Kálmánné urnő, nőegyleti alelnök által.
3. A diszközgyűlésbe hívása a kitüntetett elnök, Veresné Szathmáry Teréz urnőnek diszközgyűlés által.
4. Ünnepélyes átadása a koronás arany érdemkeresztnek gr. Degenfeld József főispán ur által.
5. Üdvözet a nőegylet részéről S. Szabó József titkár ur által.
6. Üdvözet a nőipariskola részéről Kubek Erzsébet urhölgy igazgató által.
7. A diszközgyűlés bezárása.
8. Szózat. Előadja a Petőfi-dalkör.

— Jótékonycélu hangverseny. Nagybán folynak az előkészületek a jövő hó 3-án a konyári sóstón a vidéki hírlapírók országos nyugdíj-intézete javára rendezendő hangversenyre. A rendezőség serényen működik, mindent elkövet a siker érdekében. A meghívókat holnap kezdi szétküldeni a rendezőség. Most már össze van állítva a teljes műsor is, mely a következő:

1. Felolvasás, Ujlaki Antal urtól. 2. Ének, Karacs Imre urtól, a debreczeni szintársulat tenoristájától. 3. Ének, B. Ruzsinszky Ilona urnőtől, a kolozsvári szintársulat primadonnájától. 4. Egyveleg Leoncavalló „La bohème“ című operájából. Czimbalmos előadja Nagy Dezső ur. 5. Ének, F. Kállay Lujza urnőtől, a debreczeni színház primadonnájától. 6. Magyar népdalok, Magyarai testvérek zenekara kíséretével hegedűn előadja Fisch Lajos ur. 7. Szavaltat előadja Mile Pálné O. Végh Vilma urnő. 8. Terzett, előadják B. Ruzsinszky Ilona, F. Kállay Lujza urnők és Karacs Imre ur.

A meghívót, teljes szövegében itt közöljük:

Meghívó a folyó 1898. évi július hó 3-án, vasárnap a konyári Sóstón a Vidéki Hírlapírók Országos Szövetsége Nyugdíjintézete javára rendezendő jótékonycélu hangversenynyel egybekötött, zártkörű, nyári táncvizigalomra, Belépti-díj személyenkint 2 korona. Család-jegy 5 korona. Felülfizetések a jótékony czél érdekében köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A zenét a Magyarai testvérek debreczeni zenekara szolgáltatja. A hangverseny kezdete délután 6 és fél órakor. Jegyek előre válthatók Debreczenben Békés Lajos ur férfi-divat üzletében és Nagy-Létán Fisch Lajos urnál. A rendezőség.

A konyári hangversenyen résztvenni óhajtó közönség tájékoztatása végett jelezzük, hogy a vonat Debreczenből reggel 8 óra 35 perczkor s délután 4 óra 21 perczkor indul. — Vonaton Hosszupályig kell utazni, hol az állomásnál kocsik a rendezőség intézkedéséből kifolyólag kellő számban az érkező vendégek rendelkezésre állanak, melyeken fél óra alatt a Sós-tóra érnek. A fürdőtelepen szállodahelyiség is van.

— Meghívás. Az Alföldi Takarékpénztár Debreczenben részvénytársaság 1898. évi június hó 29 én délelőtt 10 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a részvényeseket ezennel meghívja. A közgyűlés tárgya: Az igazgatóságnak az alaptőke felemelésére vonatkozó javaslata.

— A protestáns szeretetház-sorsjáték sorsjegyeinek f. hó 15-ére kitűzött első húzásának megtartását a m. kir. pénzügyminiszter 42734. és 43799/1898. számú rendeleteivel elhalasztotta. Ennélfogva a protestáns szeretetház sorsjegyeinek első húzását f. évi szeptember hó 15-én minden további halasztás nélkül okvetlen megtartják.

— **A p.-ladányi kétszeres rablógyilkosság.** Holnap érdekes bűnügyben tart tárgyalást a debreczeni kir. törvényszék. Emlékeznek még olvasóink arra a kegyetlen rablógyilkosságra, melyet két hóval ezelőtt Daróczy Imre 20 éves kádárlegény követett el P.-Ladányban. Az elvetemült fiatal mesterlegény szombat este fejszével felfegyverkezve beállított Lohrber Dávid p.-ladányi szatács lakására. A konyhában Lohrberné és 8 éves kis leányát találta. Daróczy avval az eltökélt szándékkal ment Sohrberék, hogy pénzt szerez minden áron, ha gyilkolni is kell. Pénzt követelt a megrémült asszonytól, de az kijelentette, hogy nincs pénze. Daróczy erre a kabátja alatt elrejtett fejszét előhuzta s azzal hatalmas csapást mért az asszony fejére, ki vértől boritva, eszméletlenül terült el a földön. Lohrberné 8 éves leánya, ki tanuja volt a jelenetnek, könyörgött a gyilkosnak, ne bántsa édes anyját, de az elvetemült ember nem hallgatott rá, azt is lesujtotta fejszéjével. Ezután még több csapást mért az asszonyra és leányára míg csak lélekzenit tudtak. A gyilkos feltörte a pénzes fiókot most az ott talált pénzt tizenhat krajczárt magához vette s hazatért és nyugodtan aludt reggelig. A hazatérő férj két véres testre talált. Három napi lázas tevékeny nyomozás után Ballács püspök-ladányi csendőrmester ügyességének sikerült a gyilkost Daróczy Imre személyében kinyomozni s a kaszinóban elfogni. — Daróczy beismerte a gyilkosságot s a debreczeni törvényszék holnap ítélik az elvetemült rablógyilkos felett. A holnapi tárgyaláson a vádhatóságot dr. Nagy László kir. alügyész, a védelmet dr. Bakonyi Samu ügyvéd képviseli.

— **Nyugtázás.** A debreczeni iparos ifjúság műkedvelő előadása jövedelméből a V. H. O. Sz. részére 10 frt 70 kr. érkezett be a helyi pénztárba, melyet e helyen köszönettel nyugtat az elnökség.

— **Elfogott pénzhamisítók.** H.-Böszörményben az utóbbi időben hamis huszfilléresesek kerültek forgalomba. A hamis pénzzel elárasztották a böszörményi s a szomszédos községek piacait. Senki sem tudta, honnan kerül elő az a sok hamis pénz. Nemrég feltunt, hogy a legtöbb hamis huszfilléresen Bém Lajos géplakatos és B. Nagy Imre mészáros akar tudni. Mindennap több huszfilléresrel próbáltak szerencsét s legtöbb esetben sikerült is nekik. A csendőrség végre figyelmes lett B. Nagy Imrere és Bém Lajosra s vizsgálódásaik eredményre is vezetett. Tegnapelőtt tetten érték a két pénzhamisítót. A csendőrség házmotózást tartott náluk, mely alkalommal 56 darab hamis, ólomból készült huszfillérest találtak s ráakadtak a huszfilléreseseket gyártó présre is. A két pénzhamisítót a csendőrök elfogták s tegnap délután a debreczeni ügyészség fogházába kísérték. A pénzhamisítók egyike, Bém Lajos a múlt évben hasonló cselekményért ült vizsgálati fogházba. Akkor Debreczenben akarta értékesíteni a hamis huszfilléreseseket s a vasuti állomásnál egy rendőrt, kit büntársul akart megnyerni, beleavatott titkába. A rendőr látszólag beleegyezett, de a jó madarat egyenesen a kapitánysághoz kísérte, hol nyomban letartóztatták.

— **Az Andaházi Szilágyi és Nadányi családok rokonsága.** A „Budapesti Közlöny” hivatalos lap f. évi 131. 133. és 134. számaiban, f. hó 8-án, 11-én és 12-én jelent meg a következő hirdetés, melyre felhívjuk ügylaptársaink, mint általuk az érdekelt családok tagjainak figyelmét.

10332
187/898.

HIRDETÉS. 3—3

A tiszántuli ev. ref. egyházkerület folyó 1898. májusi ülésének 41. számú határozata alapján felhívjuk mindazokat, kik a Debreczenben, ev. ref. vallású gymnasiumi tanulók számára nevelő intézetet alapított s ugyanitt 1845. május 2-án elhalt Andaházi Szilágyi Mihály s a vele rokonoknak elismert Nadányi családok rokonainak tartják magukat, hogy a mennyiben rokonságuk az alább megnevezettektől egyenes ágon származik le, ezen igényeik igazolása végett kellő okmányokkal, tehát az alább felsorolandó atyafiakig felmenő keresztlevelekkel, avagy családi értesítőkkel jogkövetkezmények terhe alatt jelentkezzenek ezen hirdetés harmadszori közzétételétől számítva 1 év és 1 nap alatt Debreczenben az Andaházi Szilágyi intézet gondnokánál, ki az illetékeseknek találandó atyafiaknak a már eddig készen levő családi leszármazási táblákba leendő beiktatásáról gondoskodni fog, ami által ismét az illetők szereznek a nevezett intézet jótéteményeire való fölveteli jogosultságot.

Az eddig készen levő, leszármazási táblák következő jogosult rokonokat tüntetik elő.

A két első táblán a mag nélkül elhalt intézeti alapító két testvérének, Szilágyi Sándornak és Erzsébetnek eddig tudomására jutott leszármazottjaik foglalnak helyet.

A 3—10. táblákon néhai Nadányi Sándor és neje Váradai Krisztina leszármazottjai vannak följegyezve, u. m. 1. Nadányi László és Fráter Ágnes, 2. Nadányi Borbála és Csapó Ferencz, 3. Nadányi József és Kondor Éva, 4. Nadányi Antal és Pórcsalmy Zsuzsánna, 5. Nadányi Lajos és Koos Katalin, 6. Nadányi Rozália és nagy-iványi Fekete Imre, továbbá 7. Nadányi Zsuzsánna és Fényes Antal leszármazottjaik, (ezen utóbbiak széleskörű családjához a következő gyermekek tartoznak: Károly, Péchy Zsuzsánna és Magyar Ágnes nejeivel, Lajos, neje Halmágyi Rozália, Dániel, neje Miskolezy Katalin, Elek, az országos nevű statisztikus, kinek neje ismeretlen s családjáról is hiányoznak a részletesebb adatok, Ágnes, férje Szilágyi Imre, Klára, férje Kölcsey Sámuel, Eszter, férje Csanádi Ferencz, Zsófia, férje Jármy László, Mária, férje Nagy Lajos.) s végre 8. Nadányi Juliánna, Balkó Pálné, Nadányi Sándor leányának családja.

A XI-ik táblán Nadányi Miklósnak (neje Halászi Sára) az intézeti alapító déd-átiájának leszármazottjai vannak s végre még egy táblán Szilágyi Mihály és neje Egei Erzsébet rokonsága foglal helyet, kiknek rokonsága azonban egyelőre még igazolást vár. Debreczen, 1898. június 2. Kiss Áron a tiszántuli ev. ref. egyházkerület püspöke. Gróf Degenfeld József a tiszántuli ev. ref. egyházkerület főgondnoka. Csiky Lajos az Andaházi Szilágyi intézet hely. gondnoka.

— **Titokzatos eltűnés.** Beöthy Lajos a pallagi gazd. int. növendéke, ki a Bihar megye főispánjának Beöthy Lászlónak az unoka öcsese csütörtökön este eltávozott domb-u. lakásáról és azóta magáról semmi életjelt nem adott. Hozzá tartozói sürgősen értesítették Henczidán lakó atyját Beöthy Sándor földbirtokost s a rendőrségnél is jelentették eltűnését. Az eltűnt fiatal ember, ki igen kedélyes fiú volt különben, az utóbbi időben folyton lehangolt volt és hozzátartozói szerencsétlenségtől tartanak.

— **A honvédség szükséglete.** A nagyváradi állomáson elhelyezett és elhelyezendő honvédesapatok és hadapródiskola számára 1899. évi január hó-tól 1903. évi december hó 31-ig terjedő 5 évi időtartam alatt szükséges kenyér és zab, továbbá 1898. évi szeptember hó 1-től 1903. évi augusztus hó 31-ig terjedő 5 év alatt szükséges széna, alomszalma és ágy-szalma szállításának biztosítása végett Nagyváradon folyó évi július hó 13-án kizárólag zárt írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás fog tartatni.

— **A nőipariskolából.** Az ipariskolában az elméleti vizsgálat f. hó 23-án d. e. 10 órakor lesz, a szokásos kézimunka kiállítás pedig 24-én d. e. 9 órakor veszi kezdetét s tart bezárólag 27-éig.

— **Halálozás.** Néhai Balogh Albertné, szül. Némethy Róza életének 25-ik s boldog házassága 4-ik évében f. hó 14-én elhunyt. Temetése ma d. u. 2 órakor volt a Vörösmarthy-uteza 10. sz. háztól.

— **A b.-ujvárosi zendülés.** A b.-ujvárosi zendülés ügyében Harsányi Gusztáv vizsgálóbíró a helyszínen befajezte a vizsgálatot. A zendülés főkolompósa: Tamás János, B. Szarvas Bálint, Jenes József, Prém Imre, Buglyó Péter, Prém György, Badaesi András, Sós Sándor, Bölkény János és B. Szarvas Ádám le vannak tartóztatva. A letartóztatottakat tegnap délután kísérték be a csendőrök Debreczenbe, az ügyészség fogházába. Badaesi András és Sós Sándor meg vannak sebesítve. Előbbinek mellén, utóbbinak nyakán lösebb van, melyet a zendülés alkalmával kaptak. Ezeket a fogházban gyógykezelik.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon rokonok, barátok és jó ösmerősök, különösen a városi katonai ügyosztály tisztviselői és a többi városi tisztviselők és a városi nyomda személyzete: kik boldogult drága férjem és jó atyánk Simon Mihály nyug. városi tisztviselőnek vég-tisztességtételén megjelenni szivesek voltak és e gyászos esetenél részvételükkel fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is legmélyebb halás köszönetünket. Özv. Simon Mihályné és családja.

A háború.

A spanyol kamara ülése.

Madrid, június 14.

A Filippi-szigetek felett folytatott vitában Lachambre tábornok felolvasott egy táviratot, a melyet Polavieja tábornok annak idején Canovas kabinetjéhez intézett és melyben husz zászlóaljat kért segítségül, hogy a háborúnak véget vetessen. A kormány akkoron elutasító választ adott. Erre Primo de Rivera tábornagyot küldték a Filippi-szigetekre, hogy a felkelőket a béke iránt tárgyalást kezdjen. Primo de Rivera megfelelt kiküldetésének. Szólt azt hiszi, a felkelés nem tört volna újból ki, ha az amerikaiak nem jelentek volna meg Manilla előtt.

Az amerikaiak diadala.

New-York, június 14.

Guantanamo külső kikötője mellett fekvő amerikai táborból tegnap délutánról keltezett távirat azt mondja, hogy az amerikaiak eddig minden harcban sikert arattak. A helyzet azonban komoly, mert a csapatokat a spanyoloknak mindegyre megújuló támadásai ellen vivandó folytonos harc kimerítette és már tönkre is tette volna, ha az amerikai hadihajók ágyui nem nyújtottak volna védelmet nekik. A spanyolok az amerikai tábort állítólag minden oldalról körülzárták. Egyes spanyol csapatok délután a bozó-

tokon át harmincz yardra közeledtek a táborhoz. A felkelőknek a vasárnap esti harcban való részvétele épen nem volt hasznára az amerikaiaknak, mert a felkelők egész sortüzeket adtak az amerikaiakra, úgy hogy ezek csak nehezen tudtak, menekülni a golyók elől.

Manilla sorsa.

Madrid, június 14.

Hir szerint Augusti főkörmányzótól Manillából június 1-iki kelettel távirat érkezett, a melynek tartalmát azonban nem ismerik. A kormány Havannából táviratot kapott, amely tudatja, hogy tizenhét amerikai hajó áll az ottani kikötő előtt. Arról, hogy az amerikaiak Sanjago de Kubánál partra szállottak volna, vagy hogy újabb támadást intéztek volna Sanjago de Kuba ellen nem érkezett semmi féle hír. Sanjago előtt most már kevesebb hajó áll; azt hiszik, hogy néhány hajó sérüléseket szenvedett és tatarozás végett távozott el. Havannából azt jelentik továbbá, hogy Masso, a volt felkelővezér, most Placetasban benszülött önkéntesekből zászlóaljot szervez, hogy Spanyolország pártján harcoljon.

New-York, június 15.

Quantanamo külső kikötője mellett fekvő amerikai táborból tegnap délutánról keltezett távirat azt mondja, hogy az amerikaiak eddig minden harcban sikert arattak.

A helyzet azonban komoly, mert a csapatokat a *spanyoloknak csaknem mindegyre megújuló támadásai ellen vivandó folytonos harc kimerítette és már tönkre is tette volna*, ha az amerikai hadihajók ágyui nem nyújtottak volna védelmet nekik. *A spanyolok az amerikai tábort állítólag minden oldalról körülrzárták.* Egy spanyol csapatok délután a bozótokon át 30 yardra közeledtek a táborhoz. A felkelőknek a vasárnap esti harcban való részvétele éppen nem volt hasznára az amerikaiaknak, mert a felkelők egész sortüzet adtak az amerikaiakra, úgy hogy ezek csak nehezen tudtak menekülni a golyók elől.

Madrid, június 15.

Hir szerint Augusti főkörmányzótól Manillából június 8-iki kelettel távirat érkezett, a melynek tartalmát azonban nem ismerik.

A kormány Havannából táviratot kapott, a mely tudatja, hogy *17 amerikai hajó áll az ottani kikötő előtt.* Arról, hogy az amerikaiak *Santiago de Kubánál partra szállottak volna*, vagy hogy újabb támadást intéztek volna *Santiago de Cuba* ellen, nem érkezett semmiféle hír. Santiago előtt most már kevesebb hajó áll; azt hiszik, hogy néhány hajó sérüléseket szenvedett és tatarozás végett távozott el.

Havannából azt jelentik továbbá, hogy Masso a volt felkelővezér most Placetasban benszülött önkéntesekből álló zászlóaljot szervez, hogy *Spanyolország pártján harcoljon.*

Közös szerelem.

— Humoreszk. —

Hasztalan is beszélnek a tapasztalt öregek az éretlen ifjuságnak, hogy ne szeressék a nőket! Dehogy hallgatnak rájuk!

Pedig régen megírta már bölcsek szent Kleofás, hogy a nő olyan, mint az őrállomás, melyet minden két órában egy másik órá foglal el: meg aztán, hogy a nő olyan, mint a bolygóúti, mely szalad előled, ha futsz utána, ellenben utánad szalad, ha futsz előtte.

Dehogy hallgat a fiatalság a nagy bölcsek e mindennapi tapasztalaton épült

mondására! . . . Pedig, hogyha az ily bölcsességeket meghallgatnák, mennyi kellemetlen történetnek vehetnék elejét!?

Már például, ha én is hallgatok a bölcsek mondására, először is meg kimélném magamat szomorú történetem leírásától, másodsor pedig a szíves olvasót menteném fel annak tudomásulvételétől.

No, de fogjunk hozzá!

Haresa Jani, meg én közös háztartást viszünk. A közös háztartás pedig abból áll, hogy egyik nap Jani, másik nap meg én végzem az asszonyi nemet illető s a háznál teljesítendő apróképek dolgokat. Egyik napon Jani az asszony, másik napon meg én válok el e tisztos hivatal.

E tisztos hivatal terhe a következő: reggel, a mint felkelünk, a „háziasszony“ (már t. i. kire épen a sor kerül) kinyitja az ablakokat. Felveti az ágyat, kisépri a szobát, letörli a csekély számban levő butorokról a port s midőn ezzel készen van, hozzáfog a reggeli készítéséhez.

A reggeli pedig áll keménymagos-levesből, csak néha-néha váltja ezt fel — változatosság kedvéért — egy pohár tej.

Mikor aztán a reggelizésen szerencsésen átestünk, az asszonyképében szereplő elmegy a legközelebbi vegyes kereskedésbe s ott bevásárolja az ebéd létesítéséhez mulhatatlanul megkívántatkozó szükséges dolgokat. Ebéd után tartozik ismét kisépni a szobát s az asztalra friss vizet tenni stb.

Már a vacsora kevesebből kerül ki, képezzén azt az ebédől hagyott ételmaradvány.

Van pedig a kereskedőnek, — kitől az élelemre szükséges dolgokat szoktuk bevásárolni — egy gyémánszemű, rubint-ajku s hajnalpírral festett arcú gyönyörűség szép leánya, kit midőn én az asszonyi teendőik legelső végzésekor megláttam, azóta folyvást angyal gyanánt imádkozok.

Annyira haladtam már szerelmem boldogító útján szép hölgyemet illetőleg, hogy — valami kóborló fényképész által jól-rosszul eltalált — arezképével is megajándékozott.

Óh, mily nagy féltékenységgel őrzöm ez arezképet! Csak, midőn a konyhai dolgokat végzem, bátorkodom elővenni keblem rejtékéből s akkor hintek reá egy napra való csókot.

Természetes dolog, hogy Jani kollegám előtt felhevült keblem édes érzelmeit a legmélyebb titokban tartani el nem mulasztom.

Egyizben épen vacsoráltunk. Szokás szerint a vacsora bevégezése után napi élményeink elősorolásával mulattuk magunkat.

— Hallod-e, te Gazsi! — szólalt meg Jani. Mondok én neked egy ujságot.

— Hadd halljam hát! — feleltem én.

— Azt akarom mondani, hogy én halálosan szerelmes vagyok.

— Kibe, te? — kérdém csodálkozva.

— Nos, hát kibe lennék? Csak nem te beléd? . . . Az bizony egy szép nő.

— De hát ki ez a szép nő?

— No, persze: — az orrodra kötöm mindjárt!

— Világért sem kívánom, hogy az orromra kössed, de azt meg közös barátságunk érdekében s azon fogadás folytán, melyet tettünk, megvárhatom tőled, hogy előttem ismeretlen imádotdat megnevezzed. Különbben pedig nekem is van ám titkom. Én is szerelmes vagyok!

— No! . . . Az ördögbe is! . . . Ez aztán érdekes!

— Az ám! . . . Tudod-e, hogy az én szépem már arezképével is megajándékozott?

— Az enyém hasonlóképpen tett.

— Mutassad hát!

— Mutasd te előbb!

Végre elhatároztuk, hogy mindenikünk egyszerre vegye elő az arezképet s behunyja szemmel nyújtjuk át egymásnak.

Nagy hirtelenséggel előkerestük a zseb-ből s ledobtuk egymás elébe. Én felvettem a Janiét, ő meg az enyimet.

— Te Gazsi! — szólalt meg Jani, a mint a fényképre tekintett. Én a magam arezképét találtam felvenni. Cseréljük vissza! Itt az enyim, add át a tiedet.

Ismét kicseréltük az arezképeket s akkor szörnyűkődöttünk el. Mindabettől az én imádot szépem arezképe volt, ki Jani szerelmét épen úgy viszonzá, mint az enyimet.

— Hát már mi a kőt csinálunk? — kérdém Janit.

— Hát ugyan mit csinálnánk? Közös a háztartásunk, közös legyen a szerelmünk is! — intézte el a pert Jani.

Hanem én nem éreztem hajlandóságot magamat ilyenre vállalkozni. Inkább nagylelkűen Janira ruháztam át imádot szerelmét.

Vidám diák.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény.

25.

— Irta: Uriel. —

XIV.

Bendey a sárga brokáttal áttört seiyem alapzatu, ruganyos zsöllyén ül, félig fekvő helyzetben, hosszú lábai egymásba fonva.

Zsiga doktor összefont karral áll az asztal mellett. Borzas haja kurta homlokára tapad az izzadság miatt, ajkszőgleteit egyre remegteti a gunyos nevetés s ilyenkor kissé ormótlan vállát fölhuzza füléig. Rossz kedvében van, mert filozofál:

— Az, aki munkában görnyed s az, aki élvezi a világot, egyforma véget ér. A vég: a koporsó. Minek ölje baromi munkába éjjelét, nappalát, aki édes gyönyörök között élhet?

Mert Bendey már két hete, hogy kitepte magát a társaságból, nem jelent meg a jourokon, a páholyban, egyetlen vigalmon, vadászaton vagy sportünnepe-lyen sem vett részt. Mégis megelégette már ezt az életet. Nem való ő szobatudónak s ezt tudtára fogja adni Abaynak is.

Végignéz különös barátján.

— Igazad van, nők nélkül nem tudok élni. A nő minden előtt.

— Magadtól is rájössz, kópé.

— Hát a színházban, ezirkuszban, orfeumban, vagy társas-mulatságban nem a nőt keressük? Mindenütt a nőt hódítani. Dicsőséget hajhász, hogy elkápráztassa... Talán igazza van.

Zsiga doktor nyugtalanul jár kel a vastag szőnyegen. Ingerli, boszantja most minden. Néha megáll s tekintetet vált Bendeivel. Ugy tetszik, hogy olvasnak egymás belsejéből valami titkuk van, melyet fölszeretnének társai s mégis rejtegetnek egymás elől. . . . Valami édes, de vést rejtő titok. . . . Bosszus areczal, összefüggés nélkül szól Zsiga doktor:

— Csecsebecsék a nők. Egy kis dicsőség elkápráztatja őket. Nagyon szeretem én a nőket, pompásan elmulatok velők minden alkalommal, de egyet, azt hiszem, hamarosan meg tudnék unni. Nem magáért szereti a nő az embert.

Hozzáfog a nő ezerféle gyöngeségének elsorolásához, de hangja mind bágyadtabb, lankadtabb. Nagyon kedvetlen, szenved és mégsem akarja megérteni, hogy gyalázatos hazugság minden egyes szava, melylyel a női tisztességet és főképp a házassági intézményt támadja.

Hanem ez a keserű hang most sajtóságot gyanút ébreszt Bendey lelkében. Zsiga doktor leül, odahajlik az asztalhoz, egy albumot vesz föl s lapozgat benne. Elnézi az egyes képeket. Különösen a fiatal házaspárok képei érdeklik.

— Milyen érdekes az mégis, hogyha két lény egymásnak van teremtve. Az élet sanyaruságából egymás ölébe menekülnek s kettejük szerelmének lesz egy élő eredménye, a ki először sir, de azután mosolyog, mert ezifra a világ, jó lehet benne mulatni s a kis polgár elragadónak, nagy szerűnek lát mindent.

Becsapja az albumot, ledobja az asztalra, melynek közepén kis terracotta-szobrocska bámul reá. Schiller ideálja. Föl és alá baktat a szobában, majd megáll egy szerelmi jelenetet ábrázoló olajfestmény előtt.

— Néha az embernek mégis megtetszik egy leány. Sajtóságot. Az ember arra ébred egy szép napon, hogy álmódott. Ki akarja verni fejből az álmot, mely esábos és ingerlő; nem lehet, nem bírja. Az álom belegyökerezik szívébe észrevétlenül.

— Hiszen ez a szerelem! Látod, a természet szava szólal meg ajkadon.

— Tagadom.

— Ej, hiszen te mindent tagadsz. Késő. Elárultad magad. Te is . . .

— Hát még ki?

— Ki? Senki.

— Azt mondtad, hogy „is!”

— Azt mondtam. Igen. Hát Harkai bárót értettem. Az én szekundásomat, a kinek szíve annyira fogékony a szerelem iránt, hogy bezárt kocsiiban utazik, örült sebességgel hajt, csak hogy az utcán elmosódjanak szeme előtt a női alakok.

— Mily gyöngye idegek. A báró igazi gyermeke a XIX. századnak, szói Zsiga doktor egyre fürkészve barátja arcát. Aztán malicziózan folytatja: Az előbb megfédél, de zavart voltál, aztán az „is”, az igerült kiáltás, hogy ne vallassalak . . . Beteg vagy. Meg van állapítva a diagnózis: hallod, te a szerelem betege vagy . . .

Bendey bosszusan ugrik föl, két kezét zsebébe mélyesztve, nagyot ásít, aztán az ablakmelyedésbe lépve, mintegy véletlenül, félig eltakarja alakját a nehéz juttá függönnyel.

(Folytatás.)

KÖZGAZDASÁG.

* **Kilencz nyelvű magyar czimtár.** Ma vettük a magyar kivitelképes gyártelepek czimtárát, melyet báró Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter intézkedése folytán a kereskedelmi muzeum most II. kiadásban tesz közzé. Szinte alkalmi könyv ez most, amidőn a kiegyezési tárgyalások legújabb stádiumában a külföld közigazdaságát fokozott érdeklődéssel figyelik meg Magyarország iparának fejlődését. Czime: „Les fabricants-exportateurs du Royaume de Hongrie et de Croatie-Slavonie” és a külföldön némi föltűnést fog kelteni, hogy ez a 480 oldalra terjedő könyv 2153 kivitelképes magyar ipartelepét sorol föl (az I. kiadásban csak 1223 szerepelt) és hogy a betűsoros tárgymutató 1111-féle gyártmányra nevez meg magyar beszerzési forrásokat. Kiváló gazdagon vannak képviselve a következő iparágak:

fa- és butoripar	277 teleppel
papíripár	89
bőripár	121
agyag- kő- és üvegipár	171
vas- és fémipár	227
gépipár	104
vegyészeti ipár	147
horvát czégek	105

Az előszóból fölemlítjük, hogy a kereskedelmi muzeum a magyar gyártelepeken ezen törzskönyvét folytonosan kiegészíti és a hozzá forduló ügyfelek részére a leg-

újabb gyárakat és azok legújabb gyártmányait is nyilván tartja, amennyire azok tudomására jutnak.

A telepek ismertetése francia nyelven van írva, de az említett betűsoros tárgymutató ismételve van magyarul, horvátul, németül, angolul, olaszul, románul, szerbül és bolgárul, összesen tehát a francia szöveggel együtt, kilencz nyelven és mindegyik tárgymutatót megelőzi az illető nyelven írt használati utmutatás, mely elmondja a szükséges tudnivalókat és a nyugati olvasókat arra figyelmezteti, hogy a könyv adatai új magyar gyárak alapításának kedvező kilátásaira utalnak. Az ismertető szöveg tömörsége, az idegen nyelvű tárgymutatók elrendezése és praktikus beosztása, a czégek terjedelmes betűsoros jegyzékének gondos összeállítása, a szak kifejezések fordítása és a kilencz tájékoztató előszó stilusa irodalmi rutinra és czéltudatos közigazdasági irányzatu szerkesztésre vallanak. Az anyagot, melynek magyar kiadása már a múlt évben jelent meg, a kereskedelmi muzeum igazgatósága állította össze; a kilencz nyelvű nemzetközi kiadás szerkesztőjeül Sasvári Ármán, az intézet tudakozó irodájának főnöke van megnevezve, aki a soknyelvű könyvet jóformán egészben megírta. A kereskedelmi muzeum igazgatósága, mely az előszó szerint az első kiadást 10,000 példányban küldte szét, ezt a tetemesen javított és bővített kiadást, mely a 2153 gyártelepen kívül a függelékben a nyersterményüzlet köréből 760 kiviteli czéget is felsorol, újból ezer meg ezer példányban fogja szétküldeni, minthogy külföldről már eddig is ezer példánynál többet kértek belőle. — Ezzel kétségkívül nagy szolgálatokat fog tenni a magyar iparnak, jelentékeny mérvben fog hozzájárulni nemzetközi üzleti összeköttetéseink kiterjesztéséhez és különösen ahhoz, hogy a külföldön helyesebb fogalmak terjedjenek Magyarország kulturális és közigazdasági jelentőségéről.

Debreczeni piac.

Június 14—15 heti vásár.

Gabonavásár.

Buza, piacra hozatott 3200 kgr. I. rendű 15.—, II r. 14.80, III r. 14.60.

Rozs, piacra hozatott 3100 kgr. I. rendű 9.80, II r. 9.70, III r. 9.60.

Kétszeres, piacra hozatott 2400 kgr. I. rendű 11.—, II. r. 10.80, III r. 10.60.

Árpa, piacra hozatott 2400 kgr. I. rendű 7.—, II r. 6.90, III r. 6.80.

Zab, piacra hozatott 1800 kgr. I. rendű. 8.00, II r. 7.90, III r. 7.80.

Tengeri, piacra hozatott 4700 kgr. 6-tengeri I. rendű 6.50, II. r. 6.40. III. r. 6.30.

Köles I. r. 4.80.

Köleskása 13.—, 12.50.

Burgonya 2.—

Piaczi árucikkek:

Kilonként: Arpakása 16—34 kr. aszaltszilva 32 kr., asztali dara 18—22 kr. burgonya 3 kr., borsó szepességi 16 kr., szatmári 16 kr., bab fehér 10 kr., sárga 10 kr. disznó-zsir 60—64, cukor 46—48, irós-vaj — kr., köleskása 15 kr., lenese szatmári 26, szepességi 30 kr., liszt Nr. O. 25 Nr. 1—24¹/₂ kr., Nr. 2. 24 kr., Nr. 3. 23 kr., Nr. 4. 22¹/₂ kr., Nr. 5. 22 kr., Nr. 6. 21 kr., Nr. 7. 19 kr. olvasztott vaj — kr., só darabos 11 kr., darált 12 kr., rizskása 16—36 kr., szappan 22 kr., szalonna sós 68 kr., sótlan 60 kr., kávé —, frt — kr.

100 kilónként: Bab fehér 8—12 babsárga 8—12 burgonya 2.00, só darabos 10.80, só darált 11.00, d. zsir 62—63 frt, széna I. rendű 1.80, II. r. 1.60, III. r. 1.—, szalma I. r. 60 frt. II. r. 40, szalonna sós 62—64 frt, szalonna sótlan — frt, háj 60—62 frt, juh turó —, szappan —, frt, aszalt szilva — frt, borsó —, frt, lenese —, frt.

ríz — frt, pirszén 2.00, salgótarjáni 1.50, szalonkőszén —, árpakása —, —, —

Allatvásár.

Ló felhajtattott 860 db., elkelt 610 db. Marha felhajtattott 1050 db., elkelt 970 db. Bika felhajtattott — db, eladatott —. Sertés felhajtattott 4000 db., elkelt 2110 db. Sovány —12 hónapos 15—25 frt. egy éves—másfél éves 25—30 frt. Másfél éves—kétéves — frt. Öreg sovány 25—35 frt. 3—4 hónapos malacz páronként 15—20 frt. dja. Kövér kilója 54—56 kr. Rendes ételsúly 45 kiló levonás és 4%. Uj szalonna — frt., Juh és birka felhajtattott — db, elkelt — db.

Egy pár jármos ökör 250—300 frt tehén 80—120 frt, hizott tehén bornyával 100—160 frt, fejős tehén bornya nélkül 120—140 frt, meddő tehén 75—120 frt, I. r. jármos ökör 300—370 frt. II. r. jármos ökör 250—300 frt, III. r. jármos ökör 180—200 frt, tinó 100—140 frt üsző 40—70 frt. rugott üsző bornya 30—60 frt, ökörbornya 30—60 frt. Egy pár anya birka báránystul 8.13, egy pár magyar juh —, egy pár ürü birka 8.16, egy db. bika 100—150, egy db. igás jó ló 140—260.

Husárak: Marhahus 36, 40, 44, 48, 52—54 kr. Bornyuhus 56, 60 kr. Sertés 48, 52, 60 kr. Juhus — kr.

Tüzifa: 4 köbméter tölgyfa 12 frt bükkfa 13 frt, nyárfa 7.00 kr., fafelvágás 2.50 frt, beszállítása 1.50 kr.

Napszámárak: Havi átlag, férfi ellátással 50 kr, ellátás nélkül 30 kr. nő ellátással — kr, ellátás nélkül 50 kr. gyermek ellátással 20 kr, ellátás nélkül 35.

Literenként: Tej 10 kr., tejfel 40 kr. aszalt-szilva 12 kr., petroleum 16—20 kr. borsó 14—16 kr., lenese 14—16 kr., bab 7—8 kr., köleskása 10 kr.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közigazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. június hó 16-án.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	121.25	121.75
" vasuti beruházási köt. 4 ¹ / ₂ %	—	120.—	121.—
" koronajárdék 4%	—	98.90	99.40
" regále vált. köt. 4 ¹ / ₂ %	—	100.30	100.80
Oszttrák aranyjárdék 4%	—	121.25	121.50
Egységes államkötvény 4 ¹ / ₁₀ %	—	101.50	102.—
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	139.50	140.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	400.50	401.—
Oszttrák hitelbank részvény	—	359.10	359.30
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	104.50	105.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	—	122.—	123.—
" " " 3%-os	—	103.—	104.—
Oszttrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	120.—	121.—
Magyar vörös keresztorsjegy	—	10.75	11.25
Oszttrák " " " " " "	—	20.25	20.75
Olasz " " " " " "	—	12.—	12.25
Bazilika sorsjegy	—	6.75	7.—
Jó-sziv " " " " " "	—	4.10	4.40

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.65	5.74
20 márkás arany	—	—	11.78	11.82
20 frankos arany	—	—	9.52	9.56
1 Sovereigns	—	—	12.—	12.04

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készaru-üzlet.

1898. június 15-én.

Buzában ma nem volt lényeges változás. A kínálat igen csekély volt. A hangulat kedvező. A kereslet mersékelt. Eladatott 10,000 métermázsza részben magyar és részben külföldi áru változatlan áron.

Rozsban igen csekély volt a forgalom 40 krral olcsóbb áron.

Tengeriben vételkedv hiánya miatt csekély volt a forgalom.
Zabban a forgalom mérsékelt volt változatlan áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.85 forinton, 200 mm. 77 k. 13.80 forinton, 500 mm. 76 k. 13 forinton, 100 mm. 75 k. 13.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre 9.32— 9.33
" márcz.—ápr. 11.42—11.45

Rozs szeptemberre 7.05— 7.08
Tengeri máj.—jun.-ra 5.16— 5.18
Zab szeptemberre 5.70— 5.71

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra 11.40—11.42
" őszre 9.29— 9.31
Rozs szeptem. 7.06— 7.07
Zab 5.80— 5.81
Tengeri máj.—jun. 5.13— 5.14
Repeze augusztusra 12.60—12.70

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal

271.

Az „ISTYÁN” Gőzmalom társulat

örleményeinek

ÁRJEJYZÉKE

saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokra vonatkozó egyezmények szerint, kötelezettség és engedmény nélkül, készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló
B. " " apró szemű	23.—
0. Királyliszt	22.40
1. Lángliszt kivonat	22.40
2. Elsőrendű zsemlyeliszt	21.80
3. Zsemlyeliszt	21.20
4. Elsőrendű kenyérliszt	20.60
5. Közép kenyérliszt	19.20
6. Kenyérliszt	18.60
7. Barna kenyérliszt	17.20
8. Takarmányliszt	16.—
11. Finom korpa zsákkal	9.60
11. " " zsák nélkül	5.20
12. Durva korpa zsákkal	5.—
12. " " zsák nélkül	4.20
Csirke buza " zsák nélkül	4.—

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tisztasulynak véve:

A. B. 0—6 számig	85 kiló
7. és 8. szám	70 "
11. és 12. "	50 "

Debreczenben, 1898. június 16. 588--1—1

NYILT-TÉR.

Egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószer a

FERENCZ JÓZSEF-

keserűviz,
a keserűvizek királya.

Orvosi tekintélyek bizonyítványai szerint a világ-hírnek örvendő

FERENCZ JÓZSEF-keserűviz

a keserűvizek tulajdonképeni képviselőjének tekintendő mert páratlan egyenletes, gyors és tartós hatása.

A nagy millenniumi éremmel egyedül kitüntetett keserűvizforrás.

Kéretik csak **Ferencz József-keserűviz**, nem pedig budai vagy egyéb elnevezést használni.

Kapható mindenütt.
 (Az igazgatóság Budapestén.)

309 10—6

A BIKSZÁDI ásványos gyógyvizet

mely egyedül a maga nemében, több hírneves, egyetemi orvostanár és hírneves vidéki orvosok hatásánál fogva fölébe helyezik a külföldi és drága Selters és Gleichenbergi vizeknek. Gyógyító hatása a BIKSZÁDI ásványos gyógyviznek kitűnően bevált idült és heveny légcsőhurut, hangszálak, hurut, vérköpés ellen. Nagy konyhasó tartalmánál fogva vérhányás, tüdő-eszű hurutnál és kezdődő gümőkórnál, továbbá kitűnő eredményt értek a bikszádi víz alkalmazása által emésztetlenség, idült és heveny gyomorhurut, máj- és epe hólyagbántalomnál, a belek renyhe működésénél, vesehomokban szenvedőknél, a nyirok renyhe keringésénél, valamint görvélykóros daganatoknál, heveny és idült női bántalmaknál mint specifikum vált be.

Árlappal és ismertető könyvecskével bérmentve szolgál: a kútközelőség Bikszád, Szatmármegye.

Bérlők:

ALMER LAJOS és KÁROLY

nagybányai lakosok.

Kapható: Szabó Zsigmond, Csanak József, Geréby Fülöp, Rickl József Zelmos, Félégyházi János urak fűszerüzletében Debreczenben, a legjutányosabb árak mellett. 564—12—9

A Gyógyfürdők, Üdülőhelyek és Utazási Központi Iroda

Budapest,

V., Dorottya-utca 13.

A nagymérvű érdeklődés folytán megnyitottuk a

B. C. D. csoportokat

ESETLEG

INGYEN JEGY

az 1900. évi párisi világkiállításához.

500 darab sgrsjegyek és pedig 250 drb József, 100 drb Bazilika, 75 drb magyar, 50 drb olasz és 25 drb osztrák vörös kereszt egyleti sorsjegyeknek a beszerzési árt túlhaladó esetleges nyereményét bocsátjuk az 50 tagból álló B. csoport rendelkezésére.

Ezen 500 darab sorsjegy a Bankgyesületi váltóüzlet (Budapest, Fűrdő-utca 1. sz.) részvény-társaságnál fekszik.

Minden résztvevő f. évi május hótól havonként 10 frtot, vagyis 24 hónap alatt 240 frtot fizet be az általunk kiadott postatakarék-pénztári utalványval a Bankgyesület váltó-üzlet Részvény-Társasághoz s mi egy könyvecskét adunk át, hol a részvételi feltételek, valamint az 500 sorsjegy számai befoglaltatnak. Azonkívül minden résztvevő ingyen kapja kézhez a „Gyógyfürdők és Üdülőhelyek Magyar Utazási Közlöny” című lapunkat, mely időnként közölni fogja az ezen sorsjegyekre vonatkozó sorsolási értesítéseket. A résztvevő, ki az első 10 frtnyi részlet összegét befizette, már igényvel bír az 500 sorsjegy játéknyereményeire. Minden nagyobb nyeremény az 50 résztvevő között egyenletesen lesz felosztva.

Az 50 sorsjegyre évenként 13 huzás esik, mely 840.000 kor. főnyereményösszegnek felel meg és így minden hónapra körülbelül 1 huzás esik.

Ezen belépési nyilatkozat kivágandó és lapunk kiadóhivatalához küldendő.

(Debreczeni Ellenőr.)

Belépési nyilatkozat.

Beküldendő a Gyógyfürdők, Üdülőhelyek és Utazási Központi Irodának Budapestén, V., Dorottya-utca 13. szám.

Mint hogy az „1900. évi Párisi Kiállításra” az „Utazási Központi Iroda” által 500 sorsjeggyel kombinált utazási jegyfizetere előjegyzem magam, kérem az erre vonatkozó könyvecskét megküldeni. Az első részletül szolgáló 10 frtot a „Budapesti Bankgyesület és Váltó-üzlet Részvénytársaságnak” (Budapest, Fűrdő-utca 1. sz.) annak vétele után be fogom küldeni.

Kelt 1898

Aláírás: (tentával)

(Pontos cím:)

- 24 havi részlet befizetése után minden résztvevő kap:
    1. egy utazási jegyet Budapesttől Párisig Bajorországon át és vissza Svájezon át (II. oszt. gyorsvonat)
    2. egy hétre szóló lakásjegyet Párisban (első rangú szállodában.)
    3. egy hétre szóló étkezési jegyet Párisban és a kiállítás területén.
    4. közlekedési jegyet Párisban a látni valókhöz,
    5. belépti jegyet egy hétre a kiállítás területére,
    6. egy tízezer koronáról szóló baleset biztosítási kötvényt az utazás tartamára.
    7. Páris város térképét és a kiállítás tervrajzát,
    8. egy magyarul, németül és francziául beszélő vezető kalauzolását.
- Mindenki beláthatja, hogy a kínálkozó játékesélyek két év alatt egy vagy több nagyobb nyereményvel biztatnak s föltehető, hogy kedvező esetben nem csak a párisi ut költségei térülnek meg, hanem ezenfelül tekintve a sorsjegyek nagy számát, még egy nagyobb osztalék is juthat a szerencsés résztvevőknek.

Bővebb felvilágosítást nyújt és prospektussal készségesen szolgál

a Gyógyfürdők, Üdülőhelyek

és Utazási Központi Iroda

Budapest, V., Dorottya-utca 13. sz.